

«Mamma slår bare når jeg er sler»

Sitatet er hentet fra Ali på 6 år. Mange voldsutsatte minoritetsbarn mottar et dårligere tilbud fra hjelpeapparatet enn etnisk norske barn gjør, viser ny rapport.

PUBLISERT 5. mars 2013

**PSY
KOL
OGI**

Helsesøstre spør ofte ikke om vold, og barnevernsansatte har ofte ikke god kompetanse til å håndtere voldssaker i minoritetsfamilier. Dette er konklusjonen i rapporten forskeren Silje Berggrav har laget på oppdrag fra Redd Barna.

Sitatet i tittelen fant Berggrav skrevet med sirlig barneskrift på døren til et av barnevernskontorene hun besøkte i forbindelse med arbeidet med rapporten. Kildematerialet består av 20 informanter i barnevernet og ved helsestasjoner rundt i Norge, og like mange fagfolk som jobber innenfor volds- og minoritetsfeltet.

Hensikten med kartleggingen, som er utført for Redd Barna og finansiert av Extrastiftelsen, har vært å finne ut om terskelen er høyere i hjelpeapparatet for å gripe inn når et minoritetsbarn utsettes for vold i oppdragelsen.

– Vi opplever at det er en klar forskjellsbehandling av minoritetsbarna i hjelpeapparatet, sier barnefaglig leder Camilla Kayed hos Barneombudet, ifølge barnevernet.no.

Intervjuene tyder på at det å systematisk stille spørsmål for å avdekke vold ikke er vanlig blant helsesøstre.

Telemark politidistrikt presenterte 11. februar i år en rapport som viser at innvandrerbefolkningen er sterkt overrepresentert i alle typer kriminalitet i regionen, også familievold. Drøyt en av ti innbyggere i Telemark er innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre. Hvert femte barn som er fornærmet i en familievoldssak i Telemark fra 2007 til 2012, har innvandrerbakgrunn, skriver Telemarksavisa.

Kilder: Berggrav, Silje (2013). Tåler noen barn mer juling? En kartlegging av hjelpeapparatets håndtering av vold mot barn i minoritetsfamilier. Lastet ned fra www.reddbarna.no 12.2.2013.

Solbakken, Stine (2013). Familievold høyt representert. Nyhetsartikkel i Telemarksavisa. Lastet ned fra TA.no 12.2.2013.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 3, 2013, side